

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste donateur, er is wederom veel gebeurd de afgelopen paar maanden; een tijd van veranderingen wat betreft de situatie van het centrum en vooral ook met onzekerheden over wat er nu precies zou gaan veranderen en wat niet. Om maar gelijk met de deur in huis te vallen: vanwege een aandurende moeilijke financiële situatie en om de band van het JP II centrum met de parochie structureel te versterken, is besloten om op termijn onze huidige activiteiten (voor zover mogelijk) aan de parochie over te dragen. Zoals het er nu naar uitziet zal Fidesco daarom geen nieuwe vrijwilligers meer naar Gainesville sturen als de missie van de huidige vrijwilligers eropziet. Concreet gezien betekent dit dat we onze voedselbank (waarvan ik verderop meer zal vertellen) al naar een nieuwe ruimte van de parochie verplaatst hebben (twee straten van onze huidige locatie) en dat we komende maand compleet verhuizen naar een aantal ruimtes daarnaast. Het is niet vanzelfsprekend om al onze helpers betrokken te houden en het contact te houden met alle families die wij helpen (vooral door de voedselbank). Niet iedereen is namelijk even positief over de veranderingen, en de nieuwe locatie is voor een aantal families zonder auto wat moeilijker te bereiken. De onzekerheden hebben ook wat spanningen en emoties opgeleverd bij en tussen de helpers en vrijwilligers. Voor Jean was het daarnaast moeilijk aangezien twee van zijn kinderen in Frankrijk gezondheidsproblemen hadden en een van zijn beste vrienden recentelijk op jonge leeftijd overleed. Ook voor Larry G., de eigenaar van het huidige gebouw met wie we een goede band hebben, is het een moeilijke tijd aangezien zijn vrouw kanker heeft en in het ziekenhuis ligt.

Toch beoordeel ik de veranderde situatie voornamelijk positief en ben ik ervan overtuigd dat dit alles zal leiden tot meer betrokkenheid vanuit de parochie en tot een groter potentieel voor het centrum. Ook de gewezen spanningen en moeilijkheden zullen ongetwijfeld vrucht dragen in de zin van een sterkere band in het team en met de helpers; vele betrokkenen bij het centrum hebben al aangegeven hoezeer ze de aanwezigheid van de Fidesco vrijwilligers waarderen! Veranderingen zijn vaak lastig, het is goed dat Fidesco bij de voorbereiding van vrijwilligers zo hamert op het belang

altijd flexibel te zijn;-) Ruim een maand terug toen de toekomst van het centrum erg onzeker leek, ontstond er plotseling een groot probleem met de verzekering en hadden we bovendien enkele malen een klein zwembad in de kelder na een paar fikse regenbuien. Een van die dagen werd ineens de prachtige poster geleverd van de Heilig-Hart-verschijning

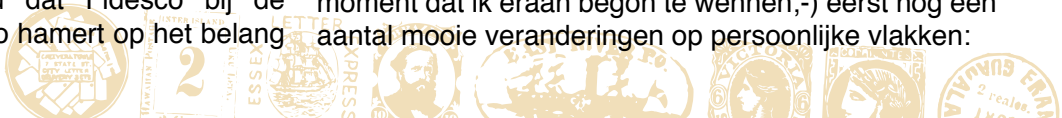
MATTHE UIJTTEWAAL

in Paray-le-Monial die we een tijdje daarvoor besteld hadden voor in de grote kapel. Een mooi teken; velen hebben aangegeven geraakt te zijn door die afbeelding en het als een bemoediging te ervaren.

De afgelopen week was Kevin, Jean en Annes schoonzoon en een semi-professionele filmmaker, hier op bezoek en heeft op eigen initiatief opnames voor een documentaire over het centrum gemaakt. Vele betrokkenen bij het centrum zijn hiervoor geïnterviewd. Het is heel mooi om te horen hoeveel het centrum voor deze mensen betekent in hun vaak schrijnende situatie als illegaal ver van hun familie (vaak met kleine kinderen!). Het verhaal van Miguel Arambula, een vriend van de missie en zoekend in zijn geloof, was bijzonder roerend.

Door deze verhalen heeft Kevin besloten ook een kleine fictiefilm te maken over een typische illegale Mexicaan hier en het imago dat hij probeert overeind te houden tegenover zijn familie. Martin Flores, een andere vriend van de missie, speelt daarin de hoofdrol en vertelt op het eind ook zijn eigen emotionele geschiedenis waarna hij de film opdraagt aan zijn zoon William thuis in Mexico. Ik kan werkelijk niet wachten tot de definitieve versies uitkomen!

Voordat ik over zal gaan op het gewone weekritme (dat binnenkort behoorlijk zal gaan veranderen, net op het moment dat ik eraan begon te wennen;-) eerst nog een aantal mooie veranderingen op persoonlijke vlakken:

voorbereidingen: koffie uit de koffiezetmachine in de thermoskannen (tenzij de avond ervoor niemand de machine aangezet heeft, dan moeten we improviseren...), water koken voor één thermoskan thee, suiker en melkpoeder navullen, piepschuim bekertjes pakken, koekjes van de voedselbank (op woensdag en donderdag gedoneerd door lokale bakkerijen) in twee trommels doen, het materiaal voor het spirituele aspect bij elkaar rapen en dat alles heel compact in onze kleine 'carrito' samenvakken.

de aanvraag van mijn religieuze visum is eindelijk goedgekeurd (totnutoe was ik hier op een toeristenvisum) en dat is toch wel een opluchting ondanks dat nog niet geheel duidelijk is hoe het afhaken daarvan precies zal verlopen. Aangezien dat visum geldig zal zijn tot eind juni volgend jaar en vanwege de nieuwe situatie van het centrum, is het waarschijnlijk dat ik hier nog wat langer zal blijven dan oktober...

Verder is Elise zwanger, zij en Quentin verwachten hun eerste kind rond mijn verjaardag eind Juli (interessant is dat dit gebeurd moet zijn rond de tijd van allerheiligen toen zij een zwangere Elisabeth speelde;-).

Daarnaast gaat Natalia begin augustus trouwen met John (op wiens honden ik rond oud en nieuw gepast heb). Het burgerlijk huwelijk heeft al plaatsgevonden en ondanks dat dat vooral vanwege administratieve redenen was, was het toch heel romantisch. De echte bruiloft zal in Colombia plaatsvinden en als vertegenwoordiger van het team mag ik die gaan bezoeken! Voetnoot: normaalgesproken is het niet mogelijk tijdens een Fidescommissie te trouwen of bruiloften ver weg te bezoeken; het moge duidelijk zijn dat dit een wat uitzonderlijke situatie is;-).

Dan nu de langverwachte gedetailleerde beschrijving van onze gewone activiteiten.

Onze oudste activiteit, degene waar het centrum 7 jaar terug mee begon, is de zogenaamde 'Esquina'. Het centrum bevindt zich aan de Atlanta Highway, de hoofdweg in Zuid-Gainesville, ook wel klein Mexico genoemd aangezien vrijwel iedereen hier Spaans spreekt. Zeven minuten lopen van het centrum liggen twee parkeerterreinen direct naast elkaar. Zomer of winter, vroeg of laat, goed of slecht weer, zondags of door-de-weeks staan daar dagloners te wachten tot een 'patron' ze oppikt voor wat voor werk dan ook. De laatste paar maanden waren dat er gemiddeld rond de 20, op erg slechte dagen soms maar een handvol, en nu het zomer begint te worden loopt het langzaam weer op richting de 40.

Elke maandag tot vrijdag beginnen we om 7 uur met de

Na een kort gebed in onze kapel gaat het dan om 7:30h richting de Esquina. De mannen zijn altijd erg blij ons te zien en dat is zeker niet alleen vanwege wat warme koffie; het schijnt dat de sfeer op de esquina duidelijk veranderd is sinds we daar elke dag komen. Het is socialer geworden en de mannen zijn opgewekter; vooral met slecht weer, i.e. weinig werk, is dat een uitdaging kan ik uit eigen ervaring vertellen. Schrijnend is ook dat er soms patrons zijn die na een lange dag hard voor hen werken, weigeren te betalen! De mannen hebben helaas weinig mogelijkheden hun recht te halen...

Er is een soort vaste kern van mannen, recentelijk zijn er weer een paar nieuwe bijgekomen en soms zijn enkele voor langere tijd of zelfs definitief weg als ze ergens werk gevonden hebben. Interessant is ook dat er op de 'hoge' en 'lage' esquina een beetje ander type mannen is en dat de patrons dat ook weten. Sommige mannen wisselen ook weleens van hoog naar laag, soms zelfs gedurende de esquina om twee keer het afsluitende gebed mee te kunnen maken! Elke esquina sluiten we namelijk af met de dagelijkse evangelielezing en wat korte gebedjes in een kring rondom onze Heilig-Hart en Virgen-de-Guadalupe ikonen, en dat wordt erg gewaardeerd.

Iets waar de mannen ook erg enthousiast over zijn is de nieuwe paus, voor hen is het een enorme eer dat iemand uit Zuid-Amerika, een Latino als hen, tot geestelijk hoofd verkozen is.

Voor het conclaaf had ik me ook geregistreerd op de adopt-a-cardinal website, waar ieder een willekeurige kardinaal toegewezen kreeg om voor te bidden; ik kreeg de oprichter van het Johannes Paulus II instituut in Washington, hoe toepasselijk! Op de dag van de inauguratie (het feest van St. Jozef) hadden we een speciale esquina, niet alleen hadden we prachtig weer en toevalligerwijze ook speciale koekjes, ook was iedereen in een uitstekende stemming en kwamen er veel patrons opdagen voor werk. Ook de voedselbank later die dag was speciaal met veel vers voedsel en een

VERENIGDE STATEN

MATTHE UIJTTEWAAL

record aantal families.

De voedselbank is onze grootste activiteit, in de zin van het meeste werk voor ons en de meeste mensen die we helpen: elke week komen er zo'n 100 verschillende families (gerekend wordt per adres); over de loop van de jaren hebben we een databank met meer dan 1100 namen opgebouwd, behoorlijk wat daarvan komen nog maar incidenteel of zijn we helaas verloren na de verhuizing.

Elke dinsdagmorgen rijden we onze 'van' naar de centrale voedselbank om voorraad te halen; gedeeltelijk zijn dat bestellingen waarvoor betaald moet worden, maar vaak ook verse groente/fruit en taart/koekjes wat gratis is. Vooral die groente/fruit is belangrijk voor de families én voor ons om binnen ons budget van de parochie te blijven. Elke week is het wederom enigszins een verrassing wat ze precies hebben. In de loop van de tijd hebben we een goede band met de mensen daar opgebouwd (vooral Morgan, een chef daar), ze zijn erg geïnteresseerd in alles wat we doen. Morgan is een aardige kerel van ongeveer mijn leeftijd die pas enkele jaren terug tot geloof gekomen is en graag onze visie daarop hoort. Het is zelfs een aantal keren gebeurd dat hij speciaal uit zijn bureau naar ons toe kwam om iets over de katholieke kerk te vragen.

Terug van de centrale voedselbank, pikken we vaak een paar mannen op van de esquina om ons te helpen het busje uit te laden. Veel doen dat graag, ook omdat ze dan zelf wat voedsel meekrijgen. De voedselbank wordt elke dinsdagmiddag van 5 tot 7 uur, elke donderdagochtend van 10 tot 12 uur en eens per maand op zaterdagochtend van 10 tot 12 uur gehouden. Elke familie heeft een eigen folder met hun gegevens en voor elke maand wordt een papier ingevuld met wanneer ze gekomen zijn, hoeveel en welk type voedsel ze

gekregen hebben en hun handtekening ter bevestiging van ontvangst. Op het eind van elke maand wordt dit alles in de computer ingevoerd en op een website gerapporteerd, een heel werk! Als mensen voor het eerst komen moeten we ze vragen naar hun inkomen danwel of ze enige ondersteuning van de overheid krijgen om zeker te stellen dat ze ons voedsel echt nodig hebben. Als de familie kinderen heeft, kunnen ze extra, zogenaamd GNAP, voedsel krijgen als ze enige vorm van identificatie voor hun kinderen hebben. Voor babies hebben we altijd ook iets speciaals zoals babydoekjes, fruit/groente in potjes en iets met granen. Daarvan krijgen we over het algemeen genoeg gedoneerd dat ieder zich vrij bedienen kan. Er is ook vrije bediening van brood en een tafel met taarten/koekjes waarvan elke familie een doos mag uitzoeken. Regelmatig zitten daar taarten bij die in de winkel meer dan \$20 kosten, een waar feest. Elke familie krijgt standaard 2 plastic supermarkttasjes met voedsel: één met vers voedsel (zo we dat hebben) en één met verschillende soorten voedsel in blik of pakjes afhankelijk van wat we hebben. Onlangs hadden we een heel pallet met bevroren broccoli-kaas soep, pas deze week zijn de laatste daarvan de deur uitgegaan.

Het meest geliefde onderdeel van de voedselbank is de kip ('pollo'), veel mensen zouden alleen al daarvoor komen! Afhankelijk van het aantal mensen in het huis krijgen ze een zakje met 2, 4 of 6 standaard stukken. De kip is een wekelijkse donatie van een van de grote lokale kipfabrieken; Gainesville is niet voor niets kippenhoofdstad van de wereld;). Donderdagmiddag halen we daar altijd 6 grote kartonnen dozen met verse kip af. Een vast ritueel is dat we ons eerst bij de security aan de hoofdingang moeten melden en dan bij een achterdeur de kip in ontvangst nemen. Terug in het centrum hebben we een speciaal systeem om de kip in ziplocks voor in de vriezer te doen en een vaste verhouding van hoeveel zakken met 2, 4 en 6 we nodig hebben. Belangrijk is om de ziplocks droog te houden anders vriezen ze aan elkaar vast en dat is erg problematisch zo kunt u zich wel voorstellen... Het komt ook wel eens voor dat we al bevroren kip krijgen en dan is het erg improviseren om dat op een fatsoenlijke manier bij de voedselbank te kunnen uitdelen.

Tijdens danwel na de voedselbank op zaterdag houden we onze 'Ropa' activiteit, een kledingbank waarbij elke familie 2 plastic zakken kleding en schoenen mag

uitzoeken. We vragen hen daarvoor om een vrije donatie ter ondersteuning van het centrum. Meestal krijgen we wel rond de \$70 binnen, ondanks dat velen (vrijwel) niets geven. De kleding hangt op een aantal grote rekken in een speciale ruimte die door aantal sterke mannen naar buiten gereden worden. Regelmatig krijgen we kledingdonaties, afgeleverd bij onze achterdeur, die na onze algemene schoonmaak van het gebouw op woensdagmorgen geselecteerd en geordend worden. Een aantal vrouwen (en een enkele man;) helpen ons daarbij. Dat doen ze graag en dan kunnen ze zelf ook iets meenemen voor de eigen familie. Van de winter kregen we een grote donatie uitstekende winterjacks van de Knights of Columbus, veel mensen hebben we daarmee blij gemaakt en dat kwam goed uit want het was hier (zoals ook in Europa) een vrij koude winter. Het klimaat is trouwens vergelijkbaar met dat van Zuid-Europa, maar extremer: 's ochtends is het vaak koud, 's middags weer heet en periodes met louter zon worden afgewisseld met meerdere dagen flinke regen. Een aantal van onze activiteiten zoals de ropa (verder onze wekelijkse broodbezoeken en de speciale events zoals de Via Crucis met Pasen waar ik direct over zal vertellen) zijn erg weergevoelig; voor zover ik me kan herinneren zijn ze echter nog nooit in het water gevallen!

Op donderdagmiddag vinden huisbezoeken plaats met geschenken van brood, rijst, bonen, snoep en net wat er die week beschikbaar is van de voedselbank; de volle papieren zakken plaatsen we in onze carritos en twee-aan-twee gaan we te voet van deur tot deur in de verschillende buurten rondom het centrum om met nieuwe families in contact te komen, hen over het centrum en onze activiteiten (voedselbank) te vertellen of gewoon een luisterend oor te bieden. Ondanks dat we

per groep en per week maar een handvol huizen kunnen bezoeken is het een erg waardevolle en gewaardeerde activiteit. Op onregelmatige tijden doen we daarnaast sociale bezoeken aan families die daarom gevraagd hebben of als we weten dat ze in een moeilijke situatie zitten.

De laatste regelmatige activiteit van dit bericht is de Rozenkrans op vrijdagavond in een van de huizen in de buurt. Het begint met een kleine muzikale processie met de Guadalupe ikoon (en wat namaak bloemen;) van het huis van de vorige keer naar de nieuwe locatie. Nadat de gastfamilie zich voorgesteld heeft, wordt daar vervolgens met tot wel 30 mensen gezamenlijk de rozenkrans gebeden, afgewisseld met was traditionele spaanse liederen. De ikoon blijft daarna bij de gastfamilie tot de volgende keer wat ze altijd erg waarderen. Vaak bieden ze eenieder achteraf een kleine versnapering aan en wordt er wat gesocialized.

Tot slot was er de afgelopen periode één groot speciaal event: de Via Crucis. Een locale theatergroep heeft levensecht (alleen werden er geen spijkers door handen geslagen en was er geen echt bloed bij de geseling!) de kruisweg uitgebeeld, eerst op goede vrijdag in een groot park voor de parochie (foto's daarvan kunnen op Charlies profiel, cwoc30507, op Picasa bewonderd worden) en nogmaals op stille zaterdag bij de esquina voor arme families uit de buurt. Bij de laatste hebben we zelf ook wat meegeholpen te coördineren. Beide keren waren erg indrukwekkend, vele aanwezigen waren erg geraakt, en bovendien werden ze heel goed bezocht. Op zaterdag werden de kruizen direct aan de Atlanta Highway geplaatst waardoor het spektakelstuk voor het voorbijrijdend verkeer niet te negeren was. Een mooie voorbereiding voor het grote Paasfeest!

Hasta la proxima vez y vaya con Dios,
Mateo

FIDESCO NEDERLAND

Voor informatie of sponsoring: tel.: 085-2731732
Rooseveltlaan 2 info@fidesco.nl
2215 NX Voorhout www.fidesco.nl

